

VIII kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **KOMISJI EDUKACJI, NAUKI
I MŁODZIEŻY**
(NR 200)

■ **KOMISJI DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ**
(NR 281)
z dnia 11 września 2019 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży (nr 200)

Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 281)

11 września 2019 r.

Komisja Edukacji, Nauki i Młodzieży oraz Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradujące wspólnie pod przewodnictwem posła **Rafała Grupińskiego (PO-KO)**, przewodniczącego Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży, rozpatrzyły:

– informację na temat polityki młodzieżowej Unii Europejskiej oraz krajowej polityki młodzieżowej.

W posiedzeniu udział wzięli: **Iwona Michałek** sekretarz stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej wraz ze współpracownikami, **Wojciech Maksymowicz** podsekretarz stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego wraz ze współpracownikami, **Agnieszka Wąglorz** przedstawicielka Koalicji #MłodziPrzyGłosie.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Agata Jackiewicz** – z sekretariatu Komisji do Spraw Unii Europejskiej w Biurze Spraw Międzynarodowych, **Izabella Kulesza-Rozesłaniec**, **Ewa Muszyńska**, **Elżbieta Wojciechowska** – z sekretariatu Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży w Biurze Komisji Sejmowych oraz **Jacek Chudziński** asystent przewodniczącego Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży.

Przewodniczący poseł Rafał Grupiński (PO-KO):

Otwieram wspólne posiedzenie Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży oraz Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Stwierdzam kworum. Witam panią Iwonę Michałek, sekretarza stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej, oraz pana Wojciecha Maksymowicza, podsekretarza stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Witam wszystkich pozostałych gości oraz państwa posłów.

Porządek dzienny posiedzenia obejmuje rozpatrzenie informacji ministra edukacji narodowej oraz ministra nauki i szkolnictwa wyższego na temat polityki młodzieżowej Unii Europejskiej oraz krajowej polityki młodzieżowej. Czy są uwagi do porządku dziennego? Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisje przyjęły porządek dzienny. Przystępujemy do jego realizacji. O zabranie głosu proszę panią Iwonę Michałek, sekretarza stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej. Proszę bardzo.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej Iwona Michałek:

Szanowny panie przewodniczący, Wysokie Komisje, Polska wpiera bliską współpracę pomiędzy państwami członkowskimi w kwestii polityki dotyczącej młodzieży. Dotychczasowe ramy europejskiej współpracy na rzecz młodzieży okazały się cenną płaszczyzną działania, dzięki której państwa członkowskie mogły wspólnie zająć się poprawą sytuacji młodych Europejczyków. Zastosowana otwarta metoda koordynacji i włączenie problematyki młodzieżowej do innych obszarów polityki oraz podejmowane inicjatywy ułatwiły przyjęcie elastycznego podejścia, odpowiedniego dla tej dziedziny, należycie uwzględniającego kompetencje państw członkowskich i zasadę pomocniczości.

Jednym z widocznych efektów współpracy europejskiej w obszarze młodzieży jest włączenie się Polski w działania związane z promowaniem i realizacją unijnego dialogu młodzieżowego. W Polsce polityka młodzieżowa wyraża się w wielu uwarunkowaniach prawnych odnoszących się do młodzieży w zakresie edukacji, zatrudnienia, zdrowia, sportu i kultury. Odpowiedzialność za prowadzenie polityki na rzecz młodzieży jest podzielona

między kilka resortów, a ponadto sprawami młodzieży zajmuje się wiele instytucji państwowych, samorządowych i organizacji pozarządowych pracujących na rzecz młodzieży.

Celem działań podejmowanych na rzecz młodych ludzi na poziomie lokalnym, regionalnym i ogólnokrajowym jest poprawa sytuacji młodego pokolenia, szczególnie w zakresie jego aktywnego udziału w rynku pracy i uczestnictwa w życiu społecznym i politycznym. W tym celu w Polsce, w ostatnich latach, przeprowadzono m.in. następujące reformy – na przykład: kompleksową reformę systemu edukacji, reformę szkolnictwa zawodowego i kształcenia ustawicznego dorosłych oraz reformę szkolnictwa wyższego. Przyjęto także strategiczny dokument w obszarze uczenia się przez całe życie, ustawę o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji oraz Zintegrowaną Strategię Umiejętności. Oprócz tego wprowadzono rządowe programy na rzecz wspierania rodzin.

Oczekujemy, że efekty wprowadzonych zmian będą mieć wpływ na poprawę jakości kształcenia oraz jego lepsze dostosowanie do potrzeb rynku pracy. W Polsce toczy się debata na temat kształtu polityki młodzieżowej państwa nakierowanej na aktywne włączenie się w nią młodych ludzi. Główne wyzwania związane są z uczestnictwem i zaangażowaniem młodych osób z mniejszymi szansami, z różnym bagażem doświadczeń oraz osób, które nie udzielają się w ramach organizacji młodzieżowych. Bardzo ważne jest również większe zaangażowanie młodych naukowców i osób pracujących z młodzieżą.

W Polsce mamy świadomość, że sukces podejmowanych inicjatyw wspierających wszechstronny rozwój młodych ludzi w równym stopniu zależy od udziału wszystkich zainteresowanych stron, a przede wszystkim organizacji młodzieżowych oraz regionalnych i lokalnych władz, a także partnerów społecznych i młodzieży niezrzeszonej w organizacjach.

Dla Polski kwestią szczególnie ważną jest podejmowanie działań na rzecz jak najszerszego zaktywizowania młodych ludzi, ze szczególnym uwzględnieniem młodzieży zmarginalizowanej i narażonej na wykluczenie, która nie pracuje, nie kształci się ani nie szkoli, a także młodzieży z terenów wiejskich. W związku z tym, że wzmacnianie pozycji młodzieży zaczyna się od działania w ramach najbliższego otoczenia rozwiązaniem wyzwań związanych z dotarciem do młodzieży, może być podejmowanie działań na poziomie lokalnym, jak również organizowanie wspólnych spotkań młodzieży i polityków w celu przełamywania barier oraz wypracowania dobrych i sprawdzonych praktyk komunikacji. Przy okazji warto dodać, że obecnie możliwości udziału młodych ludzi w procesie decyzyjnym są całkiem spore. Problem leży więc raczej nie w możliwościach, a w woli i nawyku korzystania z nich. Należałoby zatem położyć większy nacisk na włączenie do szkolnych programów nauczania kwestii motywowania młodych ludzi do uczestnictwa w życiu społecznym – i to staramy się właśnie robić.

Chciałam również powiedzieć, że obecnie procedowane jest utworzenie Rady Dialogu z Młodym Pokoleniem jako ciała doradczego przy Radzie Pożytku Publicznego. W tej chwili ten organ znajduje się w procesie konstytuowania i mam nadzieję na przyszłą, dobrą współpracę w tym zakresie. Dziękuję państwu.

Przewodniczący poseł Rafał Grupiński (PO-KO):

To było bardzo skrótowe przedstawienie zagadnienia. Proszę o zabranie głosu pana ministra Maksymowicza.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego Wojciech Maksymowicz:

Szanowni państwo przewodniczący, polityka młodzieżowa w kontekście reformy szkolnictwa wyższego ma na celu polepszenie jakości kształcenia oraz wejścia na rynek pracy. Akurat ten rok jest rokiem wprowadzania zmian, które stopniowo będą postępować w latach następnych.

Zmiany w szkolnictwie wyższym objęły kształcenie studentów i doktorantów. M.in. chodzi o poprawę jakości kształcenia studentów poprzez wdrożenie różnego rodzaju zmian pro jakościowych w zakresie przygotowania absolwentów do wejścia na rynek pracy, ale także o wprowadzenie szkół doktorskich z gwarancją stypendiów dla wszystkich uczestników. Uporządkowano zasady odpłatności oraz wprowadzono urlopy macierzyńskie i ojcowskie oraz szereg ułatwień dla rodziców.

Wiele działań wspierających kształcenie podejmuje Narodowa Agencja Wymiany Akademickiej. Oferta stypendialna NAWA skierowana jest do osób młodych, tj. do 30. roku życia, posiadających polskie obywatelstwo lub polskie pochodzenie. Program stypendialny dla Polonii im. gen. Władysława Andersa stwarza młodzieży polskiego pochodzenia możliwości odbycia stażu w Polsce oraz poprawy znajomości języka polskiego oraz poziomu kwalifikacji w środowiskach polonijnych. Program stypendialny im. Wilhelminy Iwanowskiej to z kolei program dla doktorantów na wyjazdy średniookresowe. Poza tym mamy jeszcze program wymiany osobowej studentów i naukowców w ramach współpracy bilateralnej, który zajmuje się wymianą międzynarodową na podstawie umów międzynarodowych pomiędzy Polską a krajami partnerskimi. Wyjazdy stypendialne w ramach tego programu pozwalają na nawiązanie lub pogłębienie już istniejącej współpracy pomiędzy ośrodkami akademickimi w Polsce i za granicą, a także na podwyższenie specjalistycznych kompetencji uczestniczących w nich przedstawicieli środowiska akademickiego. W zależności od zapisów umowy międzynarodowej w ramach programu możliwe będzie otrzymanie stypendium strony wysyłającej NAWA – ze strony polskiej lub strony zagranicznego partnera. Posiadamy także bilateralną wymianę naukowców. Celem konkursów w tym zakresie jest wsparcie mobilności naukowców w celu realizacji projektów badawczych uzgodnionych i prowadzonych wspólnie przez partnerów z krajów partnerskich, takich jak Włochy, Francja, Niemcy, Austria, Czechy, Słowacja, Portugalia, a w roku 2019 także Indie, Ukraina oraz Chiny.

Środkowoeuropejski Program Wymiany Uniwersyteckiej, w skrócie określany jako CEEPUS, jest pierwszym programem współpracy wielostronnej w dziedzinie edukacji krajów Europy Środkowej. Jego celem jest wspieranie wymiany akademickiej w zakresie kształcenia i doskonalenia zawodowego zarówno studentów, jak i nauczycieli akademickich.

Powszechnie znany program Erasmus+ jest europejskim programem w zakresie kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu na lata 2014–2020 i obejmuje działania w zakresie kształcenia i szkolenia, współpracę młodzieży, szeroko omówioną przez panią minister w dostępnej państwu prezentacji, oraz działania dotyczące sportu na poziomie najbliższym obywatelowi. Kluczowa dla kształtowania młodych ludzi jest mobilność edukacyjna, szczególnie zaś wyjazdy studentów w celu realizacji części studiów w uczelni partnerskiej lub odbycia stażu w zagranicznym przedsiębiorstwie.

Ważną nowością Erasmus+ od 2018 r. jest stworzenie tzw. uniwersytetów europejskich. Są to pewnego typu konsorcja uczelni współpracujących w zakresie dydaktyki, badań, wymiany studentów i kadry akademickiej oraz tworzące wspólne studia na wszystkich poziomach w różnych sektorach i dziedzinach akademickich.

Jeżeli chodzi o ogólne osiągnięcia programu Erasmus+ w Polsce, to należy stwierdzić, że według stanu na grudzień 2018 r. tzw. kartę ECHE (Erasmus Charter for Higher Education) ważną do końca trwania programu, czyli do 2020 r., posiadało 305 polskich instytucji szkolnictwa wyższego. Szacunkowo można stwierdzić, że rocznie wyjeżdża z Polski w ramach Erasmus+ ponad 15 tys., do 16 tys. studentów i od 7 do 8 tys. pracowników akademickich. Jeśli chodzi o przyjazdy do Polski, to wielkości są porównywalne. Na uwagę zasługuje jednak bardziej zbilansowana wymiana studentów. Przyjeżdżający studenci stanowią 105% tych, którzy wyjeżdżają w ramach Erasmus+. Trochę mniej zrównoważony jest ten stosunek w przypadku pracowników. Zdecydowanie więcej osób z Polski wyjeżdża niż do niej przyjeżdża w celu prowadzenia zajęć ze studentami.

W tej chwili toczą się intensywne negocjacje dotyczące programu Erasmus+ na lata 2021–2027. W listopadzie 2018 r. zostały częściowo przyjęte ogólne zarysy podejścia w tym zakresie, tj. tekst rozporządzenia na temat programu Erasmus+ 2021–2027 ustalony w Radzie ds. Edukacji, Kultury, Młodzieży i Sportu. Obecnie toczą się ustalenia w sprawie zaproponowanych poprawek Parlamentu Europejskiego i trwa przygotowanie do dalszych negocjacji w ramach trilogów.

Szczegółowe informacje, w znacznie szerszym zakresie, otrzymaliście państwo w materiałach przekazanych przed posiedzeniem Komisji. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Rafał Grupiński (PO-KO):

Dziękuję. Otwieram dyskusję. Kto z państwa chce zabrać głos? Pan poseł Jacek Kurzępa, proszę bardzo.

Poseł Jacek Kurzępa (PiS):

Szanowna pani minister, szanowny panie ministrze, Wysoka Komisjo, bardzo dziękuję za ten temat dotyczący polityki młodzieżowej. Chciałbym zwrócić państwu uwagę, że szalenie dużo w tym zakresie dokonało się w ostatnim czterolecu. Pozwólcie państwo, że w bardzo skondensowanej formie skieruję waszą uwagę ku trzem obszarom.

Pierwszy obszar to pragmatyka działań i pragmatyka oferty, którą zaadresowaliśmy generalnie do młodego pokolenia Polaków. Tutaj zostały już bardzo pragmatyczne, rozsądne pomysły i projekty przedstawione przez panią minister i pana ministra, ale przywołam jeszcze cztery spośród nich, które fenomenalnie wpisały się w oczekiwania młodego człowieka. To jest oczywiście program Młodzież+ dotyczący zniesienia podatków dla młodzieży do 26. roku życia. Za chwilę powiąże to z drugim obszarem. To jest oczywiście także działania NAWA w sferze akademickiej, bardzo mocno oczekiwane przez naszych studentów i skrupulatnie przez nich wykorzystywane. Naprawdę gratuluję tego programu. Obok mnie siedzi pani minister Teresa Wargocka, przy udziale której reformowaliśmy przecież szkolnictwo branżowe. To jest coś, co w tej chwili przez młodych ludzi jest jeszcze na razie oglądane z dystansu, być może nie są nadmiernie skorzy do wybierania szkół branżowych, natomiast sama formuła otwarcia pozwala rodzicom inaczej prowadzić z dziećmi dialog rodzinno-wychowawczy, połączony z planowaniem pewnych życiowych karier młodego pokolenia Polaków.

To również bardzo odpowiada temu wszystkiemu, czego oczekujemy w gospodarce, czyli będziemy mieli przygotowanych fachowców, rzemieślników, ludzi o dobrze sprofilowanym portrecie zawodowym. I wreszcie to, co zostało przywołane w programie Erasmus+. Jest to długi, wieloletni program adresowany przez Unię Europejską do młodego pokolenia Polaków, doskonale realizowany i upowszechniany oraz multiplikowany przez Fundację Rozwoju Systemu Edukacji w karierach rozmaitych podmiotów i stowarzyszeń młodych ludzi, którzy dzięki temu nabywają zupełnie nowych kompetencji otwarcia się na świat i na samych siebie. To jest pragmatyka, ale ona jest również synergiczna do niebywale soczystego i gęstego dialogu z młodym pokoleniem.

Chciałbym w tym miejscu powiedzieć o otwarciu naszej formacji, o naszej propozycji dla młodych ludzi na ich rozmaite punkty widzenia. Przywołam Radę Dzieci i Młodzieży, też – jakby nie było – owoc refleksji Ministerstwa Edukacji, obu pań minister, które są obecne, oraz pani minister Anny Zalewskiej i kontynuatora Dariusza Piontkowskiego, również pani minister Machałek. Przecież ta Rada Dzieci i Młodzieży na początku bardzo nieśmiało istniała w przestrzeni publicznej, zarówno w samym środowisku młodzieżowym, jak i my troszkę z pewnym dystansem i nieufnością do tego podchodziliśmy. Pewnie zaciekawili państwa informacja, że mimo rozmaitych kontrowersji wokół tego ciała na kolejną kadencję, zdaje się, że już czwartą, Rady Dzieci i Młodzieży złożono 300 aplikacji, czyli mniej więcej wychodzi ok. 17–18 kandydatów na jedno miejsce w Radzie Dzieci i Młodzieży Rzeczypospolitej przy Ministrze Edukacji Narodowej.

Poza tym chciałbym zwrócić uwagę, sam się temu bacznie przyglądam jako socjolog młodzieży, że to jest młodzież zewsząd, z rozmaitych obszarów, zarówno aksjologicznych, światopoglądowych itd. Oni są po prostu tacy, jacy są. Nikt nie chce kanalizować ich światopoglądu ani sztancować portretów, jakie mają się z tego wydobyć. Przyjmujemy ich takimi, jakimi są. I w efekcie powstaje to, o czym powiedziała pani minister Iwona Machałek, czyli rada dialogu z młodym pokoleniem Polaków. Bardzo pani minister gratuluję tego przedsięwzięcia. Obyło się bez żadnych szczególnie burzliwych debat na ten temat. Młodzi uznali, że jest to zupełnie inna formuła dialogu z młodym pokoleniem Polaków, usytuowana bardzo wysoko przy Radzie Dialogu i Pożytku Publicznego. Jestem w przededniu konstruowania składu tego zespołu. Młodzi w całej Polsce mogą składać aplikacje i aspirować do zasiadania w tym ciele.

Chciałbym oczywiście także przywołać niebywale doświadczenia Polskiej Rady Organizacji Młodzieżowych, która wielokrotnie uczestniczyła w debatach dotyczących

edukacji, wychowania, kształtowania młodego pokolenia i jest naszym, jakby nie było, głównym reprezentantem w strukturach Unii Europejskiej, co szanujemy i uznajemy za przejaw pluralizmu poglądów świata młodego pokolenia.

W efekcie wydaje się zatem, że z dużym dorobkiem kończymy naszą kadencję, z konkretnymi i konkretnym udziałem młodego pokolenia w życiu obywatelskim. Na koniec, jak to zwykle się mawiać, iż każda pliszka swój ogonek chwali, jako szef Parlamentarnego Zespołu ds. Wspierania Młodzieżowych Rad Miast, o czym wspominała pani minister, chciałbym powiedzieć, że możemy się poszczycić wręcz niebywale dynamicznym rozwojem tych rad w całej Polsce, przy różnych jednostkach samorządu terytorialnego. Przygotowaliśmy dwa projekty ustaw i noweli do ustawy o samorządzie. Być może będzie to pewien gościniec dla nowej kadencji Sejmu, ale warto podkreślić, że współtwórcą tych dokumentów była młodzież.

Na koniec gorzka refleksja. Dorobek, który przedstawiłem, nie jest niestety dorobkiem Podkomisji ds. Młodzieży, podkomisji naszej Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży. Ta podkomisja była niestety martwa. Bardzo szkoda, bo jak widzimy, wykonaliśmy szalenie wiele pracy szukając rozmaitych innych klastrów do tego, aby młodzież znalazła swoje bardzo widoczne miejsce w polityce młodzieżowej, w kształtowaniu tej polityki i konsumowaniu jej owoców. Za to wszystko dziękuję wszystkim współudziałowcom tego trudu i dziękuję przede wszystkim młodzieży za to, że zechciała nam zaufać, że zechciała się dołączyć i wspólnie pokazała klasę i swój profesjonalizm oraz zapał do zmieniania Polski. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Rafał Grupiński (PO-KO):

Dziękuję. Kto z państwa chciałby jeszcze zabrać głos? Nie widzę zgłoszeń. Jeśli mogę, to mam pytanie do pana ministra. Chodzi o wymianę studencką. Mamy Erasmusa, który jest bardzo dobrym programem, ale zastanawiam się, czy macie państwo w jakiś sposób zdiagnozowane, skąd bierze się tak ogromna popularność Polski jako kierunku wyjazdowego dla studentów z Turcji? W tej chwili jest to tak naprawdę główna grupa studentów, zresztą pracowników naukowych także przyjeżdża do nas najwięcej z Turcji. Jeśli chodzi o inne kraje, to proporcje w tym zakresie są, powiedziałbym, stosunkowo normalne. Na przykład Hiszpania, kierunek bardzo popularny wśród naszych studentów, jest na drugim miejscu, jeśli chodzi o przyjazdy studentów z tamtego kraju. Wymiana z Niemcami, Włochami – tutaj proporcje są w miarę zbliżone. Nie widać jakiegoś szczególnego przepływu naszych studentów na uczelnie tureckie. Dlatego tym bardziej rodzi się pytanie, skąd bierze się ta popularność Polski akurat wśród młodzieży tureckiej?

Podsekretarz stanu w MNiSW Wojciech Maksymowicz:

Panie przewodniczący, panie i panowie posłowie, nie ma jakiejś dobrej diagnozy metodycznej na ten temat, natomiast niewątpliwie obserwujemy duże zainteresowanie ze strony Turcji. Prawdopodobnie dlatego, że jest to kraj ludzi trochę bardziej oszczędnych od tych żyjących w innych państwach. Być może wynika to z podobnego poziomu dobrobytu naszych krajów. W niektórych obszarach koszty są chyba nawet trochę niższe niż u nas i dlatego łatwiej je ponieść studentom z Turcji. Myślę, że to może być jedna z przyczyn. Jesteśmy krajem na zbliżonym do Turcji poziomie, ale jednak będącym członkiem Unii Europejskiej. To może być przyczyna. Ja sam obserwowałem w mojej praktyce akademickiej, że rzeczywiście widać było większe zainteresowanie ze strony Turcji i trafiali do nas studenci stamtąd. W zamian oferowali oni również miejsca u siebie chętniej, niż czyniły to uczelnie z innych europejskich krajów. Myślę, że wpływ mogą mieć też jakieś kulturowe, tradycyjne powiązania pomiędzy Turcją i nami. Szkoły tureckie, to trzeba powiedzieć, te, które oferują wymianę, również znajdują się na przyzwoitym poziomie. Do tego dochodzą zbliżone koszty pobytu i to chyba przesądza o sprawie. Zaznaczam jednak, że to tylko przypuszczenia niepotwierdzone żadną głębszą analizą. Może warto ją przeprowadzić.

Przewodniczący poseł Rafał Grupiński (PO-KO):

Czy wiadomo, jakie kierunki głównie wybierają tureccy studenci, jeśli chodzi o nasze uczelnie?

Podsekretarz stanu w MNiSW Wojciech Maksymowicz:

Ten, który sam reprezentuję, czyli nauki medyczne, nauki o zdrowiu i nauki ścisłe. Zdarzają się także kierunki humanistyczne, ale przoduje medycyna. Gdzie indziej jest ona bardziej hermetyczna. Tutaj jest pole do popisu, a należy pamiętać, że Turcy szukają także połączenia ze światem Zachodu. Dlatego jesteśmy dla nich atrakcyjnym obszarem.

Przewodniczący poseł Rafał Grupiński (PO-KO):

Dziękuję bardzo. Czy są jeszcze jakieś pytania? Bardzo proszę. Przypominam o przedstawieniu się do mikrofonu.

Przedstawicielka Koalicji #MłodziPrzyGłosie Agnieszka Wąglorz:

Agnieszka Wąglorz, Koalicja #MłodziPrzyGłosie. Przede wszystkim chciałabym podziękować państwu za otwartość na to, aby młodzi pojawili się podczas dyskusji, która nas dotyczy. Świadczy o tym chociażby nasza obecność na dzisiejszym posiedzeniu Komisji. Martwi nas jednak, mimo wszystko, brak konsultowania z młodymi kwestii wprowadzanych rozwiązań. Jako przykład niech posłuży wspomniana już Rada Dialogu z Młodym Pokoleniem. Kiedy projekt został zgłoszony do konsultacji społecznych, mieliśmy tylko dwa tygodnie na to, żeby zgłosić swoje uwagi. Te dwa tygodnie to jest niestety zbyt krótki okres, zwłaszcza dla tych mniejszych organizacji, które państwo bardzo chcecie włączyć w ten dyskurs. W ciągu wspomnianych dwóch tygodni tylko dwie organizacje, czyli nasza #MłodziPrzyGłosie, która ma 140 tys. członków, i Polska Rada Organizacji Młodzieżowych, która jest ponad dwukrotnie większa, były w stanie zgłosić jakiegokolwiek uwagi. Mimo tego, że uwagi zostały zgłoszone, to jednak uwzględniono tylko kwestie bardzo techniczne. Moje pytanie jest takie: dlaczego tylko dwa tygodnie? Dlaczego ten tak ważny organ doradczy, co państwo sami podkreślacie, nie powstawał w porozumieniu, po konsultacjach z młodym pokoleniem?

I druga kwestia, jeśli chodzi o samą radę dialogu. Wiemy, że jest ona organem doradczym przy Komitecie Pożytku Publicznego. Tak samo Rada Dzieci i Młodzieży. To też jest tylko organ doradczy. Czy planujecie państwo powołać organ reprezentujący młodzież? Jeżeli tak, to kiedy możemy się spodziewać takiego projektu? Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Grupiński (PO-KO):

Bardzo proszę, pan poseł Włodzimierz Nykiel.

Poseł Włodzimierz Nykiel (PO-KO):

Na początku krótka refleksja, bez żadnych danych statystycznych, ale od wewnątrz, dlatego że mam okazję wyklądać co roku, jak to się mówi na uniwersytetach, dla Erasmusów. Zresztą kilka razy sam wyjeżdżałem na wykłady w ramach Erasmusu.

Chcę powiedzieć, że są takie lata, w których mamy bardzo szeroki udział pewnych nacji. Na przykład u mnie, na Uniwersytecie Łódzkim, przez kilka lat dominowali studenci, jeśli chodzi o Unię Europejską, wywodzący się z Hiszpanii. Było bardzo dużo Hiszpanów. Zawsze byli Niemcy, Francuzi, ale Hiszpanów było bardzo dużo. Ostatnio odnoszę wrażenie, że trochę jest ich mniej, ale też są liczni. Niektórzy z nich bardzo ładnie uzasadniali, dlaczego do nas przyjeżdżają. Uzasadniali to relacjami z polskimi studentami, uzasadniali to taką otwartością naszego środowiska studenckiego. Choć muszę powiedzieć, że jako rektor w ostatnim roku mojej drugiej kadencji miałem niestety listy Portugalii i nie pamiętam skąd był ten drugi, w których rezygnowano z przyjazdu do Polski na skutek rozmaitych wydarzeń, takich jak pobicia osób z zagranicy. Takie rzeczy po prostu też się działy. Wiem, że później także miały miejsce.

Teraz mam dwa pytania. Po pierwsze, jaka część, jaki procent polskich studentów korzysta z Erasmusu? Pamiętam, że to są niestety niewielkie wartości procentowe. Po drugie, mam pytanie, jak wygląda w ostatnich latach i jaka jest tendencja dotycząca liczby studentów zagranicznych przyjeżdżających do Polski? Czyli dwie kwestie: pierwsza – jak wygląda procent polskich studentów korzystających z Erasmusu i z drugiej strony – ilu studentów przyjeżdża z zagranicy i jakie są w tym zakresie tendencje w ostatnich kilku latach? Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Rafał Grupiński (PO-KO):

Dziękuję. Nie widzę więcej zgłoszeń. Proszę pana ministra o odpowiedź.

Podsekretarz stanu w MNiSW Wojciech Maksymowicz:

Panie przewodniczący, panie pośle, panie i panowie posłowie, jeżeli chodzi o pytanie pana posła, jego uwagę, to mogę odpowiedzieć, że jest to ok. 0,1% polskich studentów. Tylu korzysta z Erasmusa i wyjeżdża. Jeśli chodzi o liczby wyjeżdżających, jak i przyjeżdżających, to z roku na rok one się zwiększają. Nie obserwujemy żadnych spadków, tylko systematyczny wzrost. Proporcja wynosi 105%. Przyjeżdżających jest ok. 15–16 tysięcy studentów.

Jeśli pan poseł uzna to za wyczerpujące, to tak przedstawia się nasza odpowiedź. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Grupiński (PO-KO):

Były jeszcze pytania ze strony przedstawicielki młodzieży. Chodziło m.in. o kwestię konsultacji. Proszę, pani minister.

Sekretarz stanu w MEN Iwona Michałek:

Panie przewodniczący, szanowni państwo, pani pytała o okres konsultacji w sprawie Rady Dialogu z Młodym Pokoleniem. Akurat w tym przypadku Ministerstwo Edukacji Narodowej nie jest organizatorem tego przedsięwzięcia i dlatego jest mi trudno na to pytanie odpowiedzieć. Padło także pytanie o to, czy planujemy stworzyć organ reprezentacyjny polskiej młodzieży. Szanowni państwo, my uważamy, że Rada Dialogu z Młodym Pokoleniem będzie miała szersze kompetencje, bowiem jest to organ opiniotwórczo-doradczy. Wobec powyższego większy sens ma jej utworzenie niż powołanie jakiejś rady reprezentacyjnej, która tak naprawdę nie miałaby żadnych wielkich kompetencji. Wydaje mi się, że Rada Dialogu z Młodym Pokoleniem, która będzie opiniowała i doradzała, ma większe perspektywy i większy sens. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Rafał Grupiński (PO-KO):

Dziękuję bardzo. Zamykam dyskusję. Na tym wyczerpaliśmy porządek naszego posiedzenia. Dziękuję ministrom, dziękuję państwu, zamykam posiedzenie.